

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010407
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5819010407.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2021 prejednal odvolanie obžalovaného M. N., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/142/2019-487 z 25. marca 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/142/2019-487 z 25.3.2021 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine, výroku o ochrannom dohľade a výroku o ochrannom opatrení rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/142/2019-487 z 25.3.2021,

obžalovaného M. N., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom G., Z. N. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uloženom rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 6T/11/2018 z 11.10.2019, právoplatným 26.5.2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušuje rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/10/2019 zo dňa 11.3.2019, právoplatný dňa 20.6.2019, vo výroku o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/142/2019-487 z 25. marca 2021 bol obžalovaný M. N. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

- najmenej od mesiaca december 2017 do 25.8.2018, presne nezisteným spôsobom, na presne nezistených miestach neoprávnene zadovážoval drogu zvanú „pervitín“, ktorá obsahuje látku metamfetamín, ktorá je uvedená v zozname omamných a psychotropných látok Zákona č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení Zákona č. 260/1999 Z.z., túto následne prechovával na presne nezistenom mieste v okresoch Námestovo a Tvrdošín a túto následne po predchádzajúcej telefonickej dohode s odberateľmi/konzumentmi v období od mesiaca január 2018 do 25.8.2018 na rôznych miestach v okresoch Námestovo a Tvrdošín (o.i. na parkovisku OD Tesco, na parkovisku OD Lidl v Tvrdošíne, na ČS Agrostav, ČS Slovnaft, pri OD Kliniec, pri Amfiteátri v Námestove, pred bytovkou v obci Rabča) v rôznych množstvách opakovane osobne odpredával rôznym záujemcom - konzumentom, kedy takto v tomto období odpredal cca 90 dávok S. Y., trvale bytom J., cca 20 dávok, Y. E., bytom Y., nezistené množstvo dávok, S. Y., bytom J., ul. N. XXX/X, cca 120 dávok, K. H., bytom J., ul. N. XXX/XX, cca 50 dávok, M. G., bytom J., ul. N. U. XXX/XX, nezistené množstvo dávok, P. S. ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným konzumentom, pričom M. N. už bol za taký čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/68/16 zo dňa 6.9.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 8.12.2016,

- bol dňa 25.8.2018 v čase okolo 23.45 hod. na parkovisku za obytným domom na I. ulici č. XX v G., sediac na prednom sedadle, na mieste vodiča, v zaparkovanom osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 206, EČV: BA 615 MB, čiernej farby, kontrolovaný policajnou hliadkou OO PZ Bratislava Petržalka - stred, pričom počas kontroly bola na sedadle spolujazdca policajnou hliadkou spozorovaná taštička čiernej farby, pod ktorou sa nachádzalo igelitové uzatváracie vrečko, ku ktorému sa obžalovaný M. N. nevyjadril a taktiež bol spozorovaný na zadnom sedadle batoh čiernej farby, v ktorom sa v jeho hornej časti nachádzalo igelitové vrečko s obsahom bielej neznámej kryštalickej látky, pričom obžalovaný na otázku čo je obsahom vrečka, uviedol, že ak sa tam niečo nachádza nie je to jeho, následne bol obžalovaný vyzvaný aby vec dobrovoľne vydal v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku, čo odmietol, pričom z dôvodu podozrenia, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, bola so súhlasom prokurátora vykonaná prehliadka iných priestorov pri ktorej boli zaistené: igelitové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 20 021 mg, s priemernou koncentráciou 76,9 % hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 385 obvykle jednorazových dávok drogy, igelitové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 6 690 mg, s priemernou koncentráciou 74,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 4 991 mg MDMA, čo je potrebné považovať za 33 obvykle jednorazových dávok drogy, sklenená fajka, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 18 mg, s priemernou koncentráciou 75,9 % hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy a kovové puzdiečko, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 181 mg, s priemernou koncentráciou 77,6 % hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 4 obvykle jednorazové dávky drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zák. č. 139/98 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do II. skupiny psychotropných látok, MDMA je v zmysle zák. č. 139/98 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do I. skupiny psychotropných látok, a uvedeného konania sa obžalovaný M. N. dopustil napriek tomu, že už bol dňa 6.9.2016 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/68/2016, právoplatným dňa 8.12.2016 pre zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona.

Za to bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2, 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. odsúdený na súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 6T/11/2018 zo dňa 11.10.2019, právoplatným 26.5.2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/10/2019 zo dňa 11.3.2019, právoplatný dňa 20.6.2019, vo výroku o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku svoj podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného do výroku o treste ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 25.3.2021. Odvolanie obžalovaný písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a doručil okresnému súdu dňa 12.5.2021.

V úvode dôvodov odvolania obžalovaný poukázal na spôsob rozhodnutia jeho trestnej veci prvostupňovým súdom. Zdôraznil rozsah podaného odvolania čo do výroku o treste. Je toho názoru, že v jeho prípade išlo o pokračujúci trestný čin, a preto je presvedčený, že na prevýchovu a potrestanie bude postačovať rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 6T/11/2018 zo dňa 11.10.2019, právoplatné 26.5.2020, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené požiadal, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené, odvolací súd zrušil výrok súdu prvého stupňa o treste a prípadne upustil od uloženia súhrnného trestu.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), na to určenom súde a obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene § 311 ods. 1, 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výroku o uloženom treste, ako aj spôsobe jeho výkonu), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, ale z iných ako v ňom uvedených dôvodov.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom. Vzhľadom na tento procesný postup sa odvolací súd otázkou viny nemohol zaoberať, v tejto časti je rozhodnutie okresného súdu právoplatné.

Primárne odvolací súd uvádza, že výrok o vine, vrátane právnej kvalifikácie, ktorý bol vyhlásený rozsudkom na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. v príslušnom znení na hlavnom pojednávaní, nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo právne vyplýva z nevykonania dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a analogickým použitím § 334 ods. 4 Tr. por. Vzdaním sa práva na kontradiktórne prejednanie výroku o vine pred okresným súdom sa obžalovaný vzdal aj svojho práva na odvolanie. Oznámením rozsudku sa výrok o vine stal právoplatným.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a jeho výmere prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie a zákonným spôsobom, rešpektujúc zásady stanovené zákonom tak pre vykonanie dôkazov, ako aj ich vyhodnotenie (§ 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.).

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí odkazuje. Na tomto mieste krajský súd opätovne pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, dôvodov odvolania, dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom, t.j. spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov za stíhanú trestnú činnosť je zákonný, primeraný a spravodlivý, a to aj vzhľadom na ďalej v odôvodnení rozhodnutia uvedený dôvod, ktorý viedol odvolací súd k úprave výroku o treste, majúci výslovne formálny charakter. Okresný súd pri uložení tohto trestu rešpektoval zásady pre ukladanie trestov podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., prihliadol najmä na povahu páchaného trestného činu a jeho závažnosť, pomer pohľadáčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného a jeho sklony k páchaniu drogovej trestnej činnosti. Zároveň rešpektoval všetky zákonom stanovené podmienky na uloženie jednak súhrnného, ako aj spoločného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2, 3 Tr. zák., čo našlo svoje vyjadrenie vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj v jeho odôvodnení, v ktorom zodpovedajúcim spôsobom v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil svoje úvahy vedúce ho k uloženiu trestu obžalovanému.

V prípade obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na uloženie spoločného súhrnného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na skoršie odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 6T/11/2018 z 11.10.2019, právoplatným 26.5.2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest vo výmere 8 rokov (za jeden čiastkový útok z 25.8.2018, právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a za skutok z 23.2.2017, právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) a aktuálne súdnej trestnej činnosti, ktorá s čiastkovým útokom z 25.8.2018 tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, bolo zásadnou otázkou uloženie spoločného trestu k už skôr uloženému súhrnnému trestu. Zároveň bolo dôležité, aby uložený trest bol primeraný k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti. Preto formulovaná požiadavka obhajoby, aby odvolací súd prípadne upustil od uloženia súhrnného trestu, bola právne nedôvodná.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 4T/10/2019 z 11.3.2019 bol obžalovaný odsúdený za čiastkový útok z 25.8.2018, kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Tento čiastkový útok spolu s aktuálne súdenou trestnou činnosťou bolo potrebné kvalifikovať ako pokračovanie v konaní, ktorým obžalovaný napíňal skutkovú podstatu rovnakého trestného činu - obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., pretože jednotlivé čiastkové útoky spájala objektívna i subjektívna súvislosť. Zámerom obžalovaného bolo v tomto období neoprávnené drogu zadávať, prechovávať a predávať konečným spotrebiteľom. Obžalovaný uznal vinu k dílerskému paragrafu, čo je omnoho závažnejšia forma páchania tejto trestnej činnosti ako len prechovávanie drog. Dôvodne sa dá predpokladať, že aj pri poslednom čiastkovom útoku z 25.8.2018 (pri zaistení cca 423 obvykle jednorazových dávok drogy) mali byť nedovolené látky určené na predaj konečným spotrebiteľom. Preukázanie závažnejšej formy páchania predmetnej trestnej činnosti podľa názoru odvolacieho súdu neumožňuje vôbec úvahu, aj pri zohľadnení, že ide o jeden skutok a jeden trestný čin, pri ktorom je zákonom ustanovená trestná sadzba vo výmere 10 až 15 rokov, že súhrnný trest 8 rokov uložený mu posledným trestným rozsudkom je na jeho prevýchovu postačujúci pri recidíve trestnej činnosti. Už len porovnaním uloženého trestu za jeden čiastkový útok pokračovacieho trestného činu vo výmere 7 rokov a za ostatné čiastkové útoky, napíňajúce skutkovú podstatu toho istého trestného činu - obzvlášť závažného zločinu - páchaného závažnejšou formou - opakovaný predaj drogy

konečným spotrebiteľom, obhajobou požadovaného trestu 8 rokov, ide podľa názoru odvolacieho súdu o výrazný nepomer.

Okrem toho treba prihliadať aj na skutočnosť, že trest musel zahrnúť súbeh ďalšej trestnej činnosti obžalovaného - tiež obzvlášť závažného zločinu. Ďalej súd musel rešpektovať zákonnú požiadavku, že spoločný trest, ako aj súhrnný trest nemôžu byť miernejšie ako tresty uložené skoršími rozsudkami. Z vyššie uvedeného vyplýva, že požiadavka obhajoby - uloženie miernejšieho trestu je nereálna. K osobe obžalovaného treba dodať, že tento bol doteraz 5-krát súdom postihnutý, z toho 4-krát pre drogovú trestnú činnosť. Súd ukladal obžalovanému tresty vždy s prihliadnutím na jeho priznanie - vyhlásenie o vine, a to opakovane, a preto mu v súdnej trestnej veci uložil trest na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov.

Aj keď obžalovaný nenamietal súdom určený pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, práve v súvislosti so splnením podmienok pre uloženie súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. - a v ňom zakotvenej asperačnej zásady odvolací súd k tomuto určenému pomeru prihliadol pri preskúmaní výroku o treste, pretože jeho nesprávne určenie by mohlo byť dovolacím dôvodom pre porušenie ustanovení Trestného zákona. Správne určený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je určujúcim faktorom pre výmeru trestu podľa § 38 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné obžalovanému priznať aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože pri ukladaní súhrnného trestu pri použití asperačnej zásady sa ukladá trest vždy za viac trestných činov a osobitné pričítanie tejto priťažujúcej okolnosti by bolo porušením zásady ne bis in idem, t.z. dvakrát tá istá skutočnosť by sa brala do úvahy v neprospech páchatel'a. Uvedený nedostatok napravil odvolací súd tým, že zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a sám o treste rozhodol tak, aby výrok o treste zodpovedal zákonu a ustálenej súdnej praxi. Táto zmena mala vplyv len na úpravu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pretože odvolanie podal len obžalovaný, trest uložený prvostupňovým súdom bol trestom zákonným - uloženým v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, úprava hornej hranice trestnej sadzby nebola zásadnou skutočnosťou. Je však pre úplnosť veci vhodné uviesť hranicu, v rámci ktorej mohol súd ukladať trest pri zhodnotení osobitostí súdeného prípadu. Pri prevahe poľahčujúcich okolností bolo potrebné v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížiť hornú hranicu trestnej sadzby za čin najprísnejšie trestný (trestná sadzba 10 až 15 rokov) o 1/3 postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (10 rokov až 13 rokov, 4 mesiace) a následne zvýšiť hornú hranicu takto upravenej trestnej sadzby postupom podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. o 1/3 (10 rokov až 17 rokov, 9 mesiacov a 10 dní).

Podľa názoru odvolacieho súdu stavu veci a zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.

Výroky o zrušení výrokov skorších rozsudkov špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozsudku, ako aj ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, sú len dôsledkom aplikácie zákonných ustanovení v súvislosti s uložením tak spoločného, ako aj súhrnného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 2 Tr. zák.

Na základe týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.